

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ετησίαν προληπτική ἐν Κωνσταντινουπόλει Φρ.46
ἐν ἐπαρχίαις καὶ ἑλλάδι 60
ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ 70
ἐν Ἑσθονίᾳ καὶ Ρωσίᾳ 90

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίου.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ.

Ἀγγεῖλαι . . . πρὸς γρ. 2 τὸν στίχ. Ἐν τοῖς διαφόροις γρ. 10 τὸν στίχ.
Διατριβὴν ἐπὶ 3 σελ. 5 . . . Ἀλφ. Τουρκίας πρὸς γρ. 100.
Διὰ τὴν ἐγγράφην συνδρομῶν τὴν τελευταίαν σελίδα.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐν Γαλατῇ, δόδε Ἀρμενικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀριθμὸς 23.

Διὰ πᾶσαν αἰτησιν ἀπευθυντέον τοῖς συντάκταις.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πολιτικὸν δελτίον—**ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.** Ἀγγλία (αἱ ἐργασίαι τῶν εἰδήσεων)—Ρωσία (ὁ πρὸς δικηγόρων νόμος. Ἀναδιοργάνωσις τῶν δικαστηρίων εἰδήσεων)—Ἰταλία (διαφοροὶ εἰδήσεων)—Ἰσπανία (ὁ καρκινικὸς πόλεμος)—Γερμανία (ὁ γερμανικὸς στόλος. Ἐγκύκλιος τοῦ Δελιγιέρου) Τελευταία πολιτικὰ εἰδήσεις—**ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ**—Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐξάρχων ἐν τῇ περὶ Τραπεζοῦντα ἐπαρχίας—**ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ**—**ΕΜΠΟΡΙΚΑ**—Τελευταία εἰδήσεις (ἐπληρωφίματα).

Κωνσταντινούπολις, 1 αὐγούστου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διὰ τελευταίας ἑυρωπαϊκῆς ἐφημερίδας κομίζονται ἡμῖν τὸ κεῖμενον τοῦ λόγου τῆς βασιλείας Βικτωρίας κατὰ τὴν λήξιν τῆς συνόδου τοῦ ἀγγλικκοῦ κοινοβουλίου. Ὁ βασιλικὸς λόγος οὐλεῖ ἀρκετὰ μακρῶς περὶ τοῦ διεθνούς συνεδρίου τῶν Βρυξελλῶν καὶ ἐπαναλαμβάνει τὰς ἐπιφυλάξεις αἰνέας διευπονήσαντες ἦδη ὑπὸ τῶν δρόμων τῆς κυβερνήσεως ἐν ταῖς δύο βουλαῖς. Ἡ Ἀγγλία οὐδέποτε θὰ ἐσπερῇ νὰ μετασχηθῇ διπλωματικὸν συνεδριον, ἐάντε ποτε εἰς αὐτὸν ἀποσταλῇται ἐν αὐτῷ προπομπήσιν τινὲς οἰκιστὸς τοῦ διεθνούς δικαίου, ὅσοις σήμερον ὑφίσταται καὶ μάλιστα καὶ ὅσον ἀρροχτοῦς θαλασσινοῦ πόλεμου. Τούτου ἕνεκα τὸ μόνον ἀπεράσιον νὰ ἀποστείλῃ πληρεξούσιον εἰς τὸ συνέδριον, ἀρροχτοῦς προηγουμένως ἐλαβε παρ' ἀπασάν των δυνάμεων ὑπόσχεσιν, ὅτι ὅσον ἀρροχτοῦς ναυτικὸν δίκαιον, οὐδέμια ἐν ταῖς συνδιασκέσεσιν αὐτοῦ γνήσεται πρᾶσις.

Ὁ βασιλικὸς λόγος ἐκείνους ἄλλους ζητημάτων ἐράπτειται καὶ τῶν ἰσπανικῶν πραγμάτων. Ἡ βρετανικὴ κυβερνήσις οὐδὲν ἐξήκουσεν διὰ τοῦ λόγου τοῦτο περὶ τῶν ἀποστάσεων ἢ τῶν προθέσεων τῶν ἄλλων δυνάμεων, ἐκφράζει τὴν εὐχὴν, εὐχὴν ὅμως ὅς ἢ ὑπολάβαναι διακαρτέρησιν ὅπως μετὰ μὲν γέννηται ἐπὶ ἐκείνους εἰς τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τῆς ἰδρυμένης χερσονήσου, καὶ διακαρτέρησιν ἐπὶ τὸ καλλίστον μέσον, δι' οὗ εἶναι δυνατόν νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ δημοκρατία ἐν Ἰσπανίᾳ εἶναι τὸ νὰ ἀφεθῇ ἡ περὶ τούτου φροντίς εἰς αὐτοὺς τοῦτους τοὺς Ἰσπανούς.

Ἡ σαφὴς καὶ βριστικὴ αὕτη γλώσσα πολλὴν ἐθεωρήθη ἔχουσαν τὴν σημασίαν, ὅτι δὲ σπουδαίον ἐστὶν αὐτὴν καθίστην ἢ ἀντιπεταγῇ ἢ ἀποσταλῇ εἰς τὸν ἀγγλικὸν στόλον τῆς Μεσογείου ὅστις ἐμμελεῖ καὶ μεταθῇ εἰς τὸν κόλπον τῆς Βισκαίας.

Περὶ τῶν ἰσπανικῶν πραγμάτων προκειμένου, ὁ ἀγγλικὸς «Χρόνος» δημοσιεύει ἀλλήλογραφίαν ἐκ Παρισίων περὶ τῶν διακοινώσεων αἰνέας ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ ἐν Παρίσιος πρέσβους τῆς Γερμανίας πρίγκιπος Χεσνλὸς εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν δούκα Δεκά. Ὁ πρέσβυς τῆς Γερμανίας συμπερινήχθη κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην μετὰ πολλῆς εὐγενείας καὶ μετριοτήτος ἀνέπτυξε τοὺς λόγους οἷτινες ὑπερβαίνοντες τὸ διάδημα ἐκεῖνο, ἐπιμένειαν πρὸ πάντων ἐπὶ τῇ δικαίᾳ ὁρῇ ἢ προϋέστησαν ἐν Γερμανίᾳ ὁ φόνος γερμανοῦ τινος ὑπάρχον ἐν τῇ καρλιστικῇ στρατοπόδι. Ἀλλὰ μετ' ἐλθὼν τὴν μετριοσύνην τοῦ διαδίκτου, τοῦτο αἱ διακοινώσεις τοῦ Γερμανοῦ πρέσβους φαίνονται τεύουσιν εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐξαναγκάσωσιν τὴν Γαλλίαν ὅπως ἐκπληρῇ τὰς διεθνείας αὐτῆς υποχρεώσεις μετὰ πλείονος προσοχῆς καὶ ἐλεεινότητος.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἰσπανίας ἀπέστειλεν εἰς τοὺς ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πράκτορας αὐτῆς ἐγκύκλιον, δι' ἣν καταγγέλλει εἰς τὴν πεπολιτισμένην Εὐρώπῃ τὰς πράξεις τοῦ καρκινικοῦ, καὶ δικαιολογεῖ τὰ μέτρα, ὅπερ ἡ κυβερνήσις τῆς Μαδρίτης ἐθέλει νὰ λαβῇ κατὰ τὴν ἀποτροπαικτικὴν ἐκείνων κακοσυρρημάτων. Τὰ μέτρα ταῦτα εἰσὶν ὁμολογούμενα ἀσυντηρήτα, ἀλλὰ καὶ τὰ γεγονότα, ὅν τὴν καταστολὴν προτίθενται, εἰσι φρικωδέστατα. Οὐδεὶς ἐν τῇ ἐγγράφῃ γίνεται λόγος περὶ τῆς ἀνάγκης εὐρωπαϊκῆς ἐπεμβάσεως, ἥτις—ὡς ἐκ τοῦ ὑπερηφάνου τῶν Ἰσπανῶν χαρακτῆρος κακιστῆς ἤθελε τύχει ἐν Ἰσπανίᾳ ὑποδοχῇ: ἀλλ' ἀρκετὰ σαφῶς ὑπαίνισται καὶ καταδικάζεται τὰς ἐνθάδ' ὁρᾶς καὶ καρκινικὸς εὐρίσκει ἐν Γαλλίᾳ, καὶ δι' οὗ

μόνον τοσαῦτα προξενεῖ ἐν Ἰσπανίᾳ δεινὰ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΑΓΓΛΙΑ.

Αἱ ΕΡΓΑΤΙΚΑΙ ΤΑΣΕΙΣ. ΕΙΔΗΣΕΙΣ.
Πράσυνον ἐκ Λονδίνου ὑπὸ ἡμερομηνίας 23/4 αὐγούστου.

Τῆς ἐβδομάδος ταύτης οὕτως τῆς τελευταίας διὰ τὰς τελευταίας τῶν γεωπόνων, οἱ δυστυχεῖς οὗτοι ἀνθρώποι τὰ μέγιστα μοχθοῦσι ὅπως ἀναχωρηθῶσι τὰς συμπαθείας τῶν ἀγροτικῶν τάξεων, αἷτινες φαίνονται σημαντικῶς ψυχρανθέντες ἀπὸ τινος. Γινώσκετε ἦδη ὅτι παρὰ τὰς ἀνηκούστους παραπαιδείας τοῦ κ. Τάιλορ, γραμματέως τῆς ἀγροτικῆς ἐνώσεως, ὅπως γενικεύσῃ τὴν κατὰ τὸν ἐκμισθωτὴν διαδίκλιον καὶ ἐπικτείνῃ τὴν ἐπὶ τῇ ἑνώσει καὶ τὰς διακαλωδίας αὐτῆς μέχρι τῶν ἀπώτατων κομητιῶν τοῦ Βασιλείου τῶν ἐργατῶν κίνημα δὲν εὖρε πανταχοῦ συμπαθητικὴν ἤν. Αἱ δημοτικαὶ συνεισφοραὶ ὑπὲρ τῶν οὐρεμένων ἐργασίας ἐργατῶν, αἷτινες ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ἵπταν ἀρροχτοῦς σημαντικὰ ἤρξαντο διακοπτόμενοι μέχρις οὗ κατήντησαν εἰς ἀσφαμένους σχεδὸν ποσότητας. Οὗτε τὰ πολυπλήρη συλλογιστήρια, οὐτε οἱ λόγοι τῶν εὐφραδιστῶν ῥητόρων τοῦ τῶν ἐργατῶν ἀγώνος, οὐτε αἱ πανταχοῦ ἀποσταλίσαι ἐγκύκλιοι παρὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἑνώσεως, οὐτε τὰ ὑπὸ τῶν φίλων τῶν ἐργατῶν δημοσιεύματα ἐν ταῖς πλείστας τῶν ἐφημερίδων καὶ ἀναγγέλλοντα μεγάλας φαντασιώδεις ἐπιτυχίας, οὐδὲν ἠνθύνθη νὰ παραχάγῃ τὸ τοῦ μόνου ἀποτελέσματος καὶ προτελικῆς χρηματικῆς ποσῆς εἰς τὰ κενὰ σχεδὸν ταμεία τῆς ἐπιτροπῆς. Βλέπουσα δὲ τὸ ἡλικιερὸν ἀποτέλεσμα τὸ κινήματος τούτου καὶ μὴ θέλουσα νὰ ἀπαυθῇ τὰ τελευταία ποσὰ τοῦ ταμείου ὅπως ἐπὶ πλείονα χρόνον ὑποβόητ' ἐπιχειρήσας ἄκαρπον καὶ κατὰ συνέπειαν περικτεῖν, ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ ἀπεράσισεν ν' ἀποστείλῃ τὴν κίνησιν τῶν τελευταίων καὶ νὰ μεταχειρισθῇ τὰ ποσὰ ἀπὸ ἐκείναις διυλίσαντες ὅπως καλλυθῇ τὰ ὀδοπορικὰ ἐξόδα τῶν ἐργατῶν ἐκείνων, οἷτινες μέλλ' ὄντες τῆς ἑνώσεως ἤθελον νὰ μεταναστεύουσιν εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἀποικίας. Πρὸς τοῦτο δὲ ο. κ. Ἀρς, πρέσβυς τῆς ἑνώσεως, ἐπιλαμβάνεται διαπραγματεύσεων μετὰ τῶν διαφόρων μεταναστευτικῶν πρακτορείων, ὅπως ἐξοφληθῇ τὴν μετανάστασιν οὐ μόνον ὁ δωρεάν πλοῦς, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸς συντήρησιν μέσα κατὰ τὰς πρώτας ἐβδομάδας τῆς ἀφίξεως αὐτῶν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.

Οἱ ἐργάται τῆς ἑνώσεως δὲν φαίνονται πολὺ διακινούμενοι ὑπὲρ τῆς ἐν Ἀμερικῇ μεταναστεύσεως. Καίτοι αὐξήσεσιν πως κατὰ τὴν παρελθούσαν δεκαετημερίαν, τὴν ἀναχωρήσαντων μετὰ μεταναστῶν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ἀνέβη εἰς τὸ ποσὸν ὅπερ ἀνεμύνητο κατὰ τὴν πρώτην εἰδησὴν τῆς παύσεως τῶν εἰς τοὺς ἐργάτας διδομένων ἐπιχορηγήσεων. Ἀπορίας ἄξιον εἶναι ὅτι παρὰ τὴν ἑλλειψὶν ἐργασίας καὶ τὴν ἄρνησιν τῶν ἐκμισθωτῶν περὶ τὴν παραδοχὴν μελόν τῆς ἑνώσεως κατὰ τὸ ἐτος τοῦτο, οἱ ἐργάται προτιμῶσι νὰ μένωσιν ἐνταῦθα καὶ νὰ ἐκπαρθεύωνται. Ἡ τάσις αὕτη τῶν ἀγγλικῶν ἐργατῶν δὲν ὁρᾷ μὲν ἐνταῦθα ἐπὶ οὐδὲν ὅσον πρὸς τὸ μέλλον, ἀλλὰ ἐπὶ οὐδὲν ὅσον πρὸς τὸν παρῶν. Κατὰ τὰς στατιστικὰς δελτία τῆς μεταναστεύσεως ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς Ἀμερικὴν μεταναστευσάντων δεικνύει κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν ἐπισημαστικὴν ὑστέρησιν. Οὕτω διακοινώσας τῆς δευτέρας τριμηνίας τοῦ τρέχοντος ἔτους 92716 ἀνθρώποι ἀνεχώρησαν ἐκ τῶν διαφόρων λιμένων τῆς Ἀγγλίας ὅπως μεταναστεύουσιν εἰς τὸν Νέον Κόσμον. Ἀν παραβάλλωμεν τὸν ἀριθμὸν τούτων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μεταναστευσάντων κατὰ τὴν δευτέραν τριμηνίαν τοῦ 1873 εὐρίσκωμεν ὅσον 2000. Ἀλλὰ καὶ πάλιν οὐδέμια ἀναλογία ὑπάρχει μετὰ τῆς εἰς Αὐστράλιαν μεταναστεύσεως. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν νέαν αὐτὴν ἀγγλικὴν ἡπειρόν ἀπερχομένων αὐξάνει κατὰ τρόπον καταπληκτικόν. Τῇ 1866, διακοινώσας τῆς δευτέρας τριμηνίας, 3038 ἄτομα μετανάστευσαν εἰς Αὐστράλιαν. Τῇ 1873 κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀνέβη εἰς 6376 καὶ κατὰ τὸ ἐνέστιον ἔτος εἰς 18,061.

Ἀρ' ἐτέρου δὲ ἡ κυβερνήσις θέλει νὰ ἀποδοκιμῇ τὴν ἐν Ἀφρικῇ μετανάστευσιν. Κατὰ βασιλικὸν διάταγμα φέρει τὴν μετὰ γάλλων στρατιᾶν τοῦ κράτους, οἱ σταθμοὶ τῆς ἀφρικανικῆς Χρυσῆς Ἀκτῆς καὶ τοῦ Ἀλγῆς κατέστησαν ἐσχάτως χωριστὰ ἀποικία ὑπὸ τὸ ὄνομα Βασιλικῶν ἀποικιῶν τῆς Χρυσῆς Ἀκτῆς, διουκίαν δὲ καὶ προφύλακον τῆς ἀποικίας διορίσθη ὁ λοχαγὸς Γεωργίος Κόμην Στράχαν. Ὅσον ἂρροχτοῦς τοὺς ἀποίκους οἷτινες θὰ θελήσῃ νὰ ἐγκαταστῶν αὐτοὺς τῆς ἐξορίας θέλει παραχωρήσει αὐτοῖς γῆπεδον μετὰ

πάσης κυριότητος καὶ θ' ἀνεῖσθαι αὐτοῖς τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν πρὸς μετακίνησιν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν καὶ πρῶτης ἐγκατάστασιν. Παρὰ τὰς προπορεύσεις ταύτας τὰς ποσότητας ἐπιφέρει, ἀμειβόμενοι πολλοὶ ὅτι θὰ μεταβῶσιν ἐκεῖ ἀγγλοὶ ἐργάται, καθότι μεγάλως φροδύεται τὸ ἀφρικανικὸν κλίμα, μάλιστα δὲ τὸ τῆς Χρυσῆς Ἀκτῆς ὅπερ οἱ στρατιῶται οἷτινες ἐπαυλῶν ἐκ τοῦ πρὸς τοὺς Ἀσχαντίους πολέμου περιέγραψαν διὰ ζοφερωτάτων χρωμάτων.

Ἐπειδὴ τὸ προτεσταντικὸν ἡμερολόγιον δὲν πλουτεῖ ἐορτῶν, τὸ κοινοβούλιον ἐφρίντισεν ἵνα δώσῃ αὐτοδικαίως εἰς τοὺς τραπέζιτικους ὑπαλλήλους ὀλίγας ἡμέρας ἀναπαύσεως αὐτοὶ δὲ καλοῦνται ἐνταῦθα τραπέζιτικα ἔσονται καὶ ἐορτάζονται τὰς πρώτας δευτέρας τοῦ θέρους αἰμαίου, καίτοι αὐτοῦ καὶ νομίζονται. Τινὲς δὲ ἤθελον νὰ ὠθήσωσιν τὴν συγκατάθεσιν μέχρι τοῦ θέλιν νὰ κλείωνται κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καὶ αὐτὰ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, ἀλλ' ἡ πλειονότης τοῦ Κοινοβουλίου ἠντιπῶνθη καὶ ἐγένετο συμβαδισμὸς καὶ ὃν τὰ βασιλικὰ ταχυδρομεία θὰ κλείωνται ἀπὸ τῆς 11 πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς 5 μ. μ. Χθρὲς δὲ οὕτως τῆς τραπέζιτικῆς ἐορτῆς διὰ τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς αὐγούστου, πλῆθος ἄπειρον μετέβη εἰς τοὺς σταθμοὺς τοῦ σιδηροδρόμου ὅπως διαδράμῃ τὰ ἐγγύτερα εἰς τὸ Λονδίον μέρη. Σχεδὸν πανταχοῦ τῶν δημοσίων τόπων διαφανίσθησαν τελεταὶ καὶ αἱ διάφοροι πλατεῖαι ἐνθα ἐπικαίνοντο αἱ μουσικαὶ κατεπληροῦντο ὑπὸ τοῦ τοικιολιτῶν δημοσίου ὅπερ ἠθέλησε νὰ ἐπωρεθῇ τῆς ἐλευθερίας τῆς καὶ τὰς δοκιματικὰς μουσικὰς χορείας. Τῶν ἀνεκτόρων τοῦ Οὐίνδου ἀνέβησαν πρὸς τὸν ὁμιλῶν, ἕστερον πλῆθος κατεπληροῦντο τὸν κῆπον καὶ τὰς παρῶν τοῦ βασιλικοῦ τοῦτο ἐδιδόθησαν ὅπως ἐπισκεφθῇ τὸ ὠραϊκὸν ἀνέκτορον τῆς Ἀγγλίας. Τὸ κρῖν στέλλων παλιντοῦ ὅπως χθρὲς σείραν τοικιολιτῶν διασκεδάσεων. Πρῶτον διακόρου ὁρῶνται ἐπικαίναν τὰ ἄρετὰ τοῦ κατωκίτου τοῦ Λονδίνου μουσικὰ τεύχη. Περὶ τὴν δευτέραν ὥραν τὸ δημοσιὸν ἐνερπίζοντο εἰς δραματικὴν παράστασιν δοθεῖσαν αὐτῷ ὀρεῖν, περὶ τὴν τετάρτην ὥραν ἐορτὴν κλασικῆς μουσικῆς συναυλίας περὶ τὴν 6 καὶ 1/2 ἐγένετο ἀνάβασις δι' ἀεροστάτου ὑπὸ τοῦ κ. Βοκί καὶ κατὰ τὸ διάστημα τούτου πρὸς χορείαν μουσικῶν ἐπικαίνοντο ἐπὶ τῶν ἐξωστέγων τοῦ κῆπου βριθόντες δεκάτ' ὀκταεκάτον τὴν γραφικότητα τῶν τῶν ἀνεκτόρων. Περὶ τὴν 9 ὥρ. ο. κ. Coward ἔπαυσε τὸν μεγαλόφωνον καὶ οὕτως ἔληξεν ἡ τελετή.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐγένετο ἐν Goodwood ἡ ἀριστοκρατικὴ τῆς ἰσποδρόμου τῆς ὥρας τοῦ εὐνοχῆς ἐν τούτοις δὲν ἐλάβε πολλὴν ζωὴν ὅς ἐκ τούτου νόμου τοῦ κοινοβουλίου δι' οὗ ἀπαγορεύονται τὰ στοιχηματά.

Ὡς ἐκ τούτου ὁ ἀγὼν τοῦ Goodwood δὲν εἶχε τὴν χαρακτῆρα τῶν ἰσποδρομιῶν τῆς Epson καὶ τοῦ Ascot καὶ ἄς δὲν εἶχεν εἰς τὴν ἐπὶ ἐνέργειαν ὁ νόμος οὗτος τοῦ Κοινοβουλίου. Οἱ πληροῦντες τὸν μεγαλοπρεπὲς κῆπον τοῦ δούκου τοῦ Ρίχμονδ ἐν Goodwood ἦσαν μόνον ἰσποδρομισταὶ καὶ φιλιπποὶ, παρ' οὗς ἡ πρὸς τοὺς ἵππους περιπαθὴς κλίσις ὑπερβαίνει πᾶσαν ἄλλην. Ἡ περιπαθὴς αὕτη κλίσις τῶν Ἀγγλικῶν πρὸς τὴν εὐγενεστέραν κατὰ τὴν τὸν ἀνθρώπου καλῶς ἐλέγει ὁ Βυρρὸν, εἰνα. τοσούτῳ γνωστῇ παρὰ πάντων καὶ τοσαῦτα περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐγράψαντες ὅτις ἄριστον νομίζω καὶ νὰ ἐκταθῇ περὶ τούτου. Ἀλλ' ὅμως δὲν δύναται ν' ἀποσιωπήσῃ τὸν ὅσον ὅπερ ἐξαιρετικῶς χαρακτηρίζει τὴν περιπαθὴ τοῦ Ἀγγλικῶ ἀγῶντος πρὸς τὴν ἰσποδρὸν τὸ γένος. Νεκρίας τῆς τοῦ Λονδίνου ἀνθρώπου εἰς πλουσιωτάτην καὶ εὐγενεστέρην οἰκογενίαν ἤρξατο ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὥρως ἐν ἡλικίᾳ πυχρῆς καὶ ἡν ἡλικίᾳ πυχρῆς πρὸ ἐνός ἔτους καὶ προὔτετο νὰ νυμφεθῇ κατὰ τὸν γεωμῶν τούτων. Ἡμεῖς δὲ τὴν τῆς ὥρας ταύτης τοῦ ἔτους, ἐπὶ περὶ ἐλάβε εἰς τὸ Ἀὐδ-πάρκ βλῆται λαμπρὸν ἵππον, ἀπαρμυζόμενον ἵππον ἐν τῇ ἡμερᾷ Βασιλείᾳ. Ἐρωτῇ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ μανθάνει τὴν χώρα τοῦ Ἀστερος κατέχει τὸν φόνικον ἐκεῖνον τοῦ ἵππου γένους. Εἰς τὸν φίλον αὐτοῦ τὴν χώραν γινώσκων παρουσιάζει αὐτὸν πρὸς τὴν κυρίαν ταύτην ὑπὲρ τὰ 48 ἐτὴ γερωνικῆς καὶ φόνους καὶ ψυμυθίου γέμουσαν, ὁ δὲ νέος παρακαλεῖ αὐτὴν ἄνευ προνομίων νὰ τῷ πωλήσῃ τὸν ἵππον τῆς εἰς ἀκαδημία βελή τιμῇ, ἔστω καὶ ἀντὶ 10,000 λιρών.

Ἡ χώρα ἀρεταῖα καθαρὴ, ὁ νεανίας παρξενεταὶ καὶ ἀπὸ ἐπισκέψεως ἐξέπικεψιν, καὶ ἀπὸ προτάσεως εἰς πρόσας, προσφέρει αὐτῇ τὸ ὄνομα καὶ τὸν τίτλον αὐτοῦ ὅσον ἀρροχτοῦ τὴν καρδίαν τῶν, περὶ αὐτῆς δὲ ὡμίλησεν. Ὁ γάμος ἐτελέσθη κατ' αὐτὰς τὰς ἐνοχὰς κατέχευε τὸν κῆπον τοῦ μέλτους ἐν τῇ φάτνῃ καὶ ἐν τῇ κῆπῳ. Τὴν δὲ πρῶτην μνηστὴρ ἀπεμύνησεν ὁ εὐτυχὴς τοῦ ἵππου κάτοχος διὰ τινος γιλαδῶν λιρών.

Προκειμένου δὲ περὶ γάμου, νομίζω ὅτι ὀρεῖται νὰ σημειώσω μὲν ἕκαστον συνοικεῖον ὅπερ ἐγένετο ἐν ταῖς τῆς ἐξορίας ἐν Ζαβιγκῶν. Τὸ ἐν τῷ συνοικεῖῳ τούτῳ

ἐκτακτον εἶναι ὅτι ὁ μὲν γομβρὸς πάσης παραλυσίαν τῶν ποδῶν ἡ δὲ νύμφη δὲν ἔχει χεῖρας. Ὅπως ὑπογράφῃ τὸ προκοσμήμων ἔλαβε τὴν γραμμὴν διὰ τοῦ διεξῆς ποδὸς καὶ ἔθετο τὴν ὑπογραφὴν αὐτῆς οὕτως ὅστε διήγειρε τὸν θυμὸν τῶν παρῶντων. Λέγεται δὲ ὅτι ἡ νύμφη εἶναι διεκτικὴ περὶ τὰ τῆς βελόνης ἐργόχειρα καὶ διὰ τοῦ ποδὸς αὐτῆς κενεῖ λεπτότατα.

Ἐν τῇ αὐτῇ κομπεῖ τῆς Σουεῖς συνέβη κατ' αὐτὰς ἐκτακτον γεγονός καταταράξαν τὸ σὸρὸν σώμα τῶν ἱατρῶν. Ὁ δόκτωρ Ἀοδὶγγ ἐξήγαγεν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς χεῖρος ἐνός ὄνματος Ἰακώβου Ζένερ σφαῖραν τυρεκίου ὅς ἢ οὗτος ἐτρώθη ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Βατερλό. Ἡ σφαῖρα αὕτη ἦν εἰς ἐμπαγὴ εἰς τὸν δεξιὸν βραχίονα ἐγγύτατα τοῦ ὅμου κατέβαινε καὶ ἔκαστον ἐπὶ τὸς βραχίονα καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ εἰς φάτις σχεδὸν εἰς τὴν παλάμην. Ζυγίσει δὲ 3 1/2 τῆς οὐγγίας καὶ, τοσούτῳ ἀξιοσημείωτον, οὐδὲ μὴ ἠνέχθη τὸν Ζένερ ὅστις μέχρι τούδε ἦτον ὁ πλέον ἀσφατος γεωργὸς τῆς Κομπεῖας.

ΡΩΣΙΑ.

Ο ΠΕΡΙ ΔΙΚΗΦΟΡΩΝ ΝΟΜΟΣ.

ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Γράψαντες ἄλλοτε ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν δικηγόρων ἐν Ῥωσίᾳ ἐλέγμεν τότε ὅτι ἐνθα τῆς χωλινότητος αὐτοῦ νομικῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς κακῆς καταστάσεως τοῦ περὶ τῶν δικηγόρων νόμου ἡ ρωσικὴ κυβερνήσις ἐθεώρησε καλὸν καὶ ἐπ' ἀνάγκης ἵνα εἰς τὸ τμήμα τούτου τῆς νομοθεσίας ἐπενέγκῃ ἱκανὰς μεταρρυθμίσεις συνδυάζοντας πλείονος πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ρωσικῆς κοινωνίας. Καὶ μὲν περὶ τῶν δικηγόρων νόμος ἦδη ἐκδόθη κατὰ τὴν μετριοφάνειαν τῆς Πετροπόλεως ἔστω γενομένης ἀποδοκιμασίας ὡς ἀρροχτοῦς πᾶσις πρακτικῆς σημασίας ὑπὲρ τοῦ νόμου ἐκείνου δὲν ἀπερῆν ὁδεμία ρωσικὴ ἐφημερίδα, οὐδὲ αὐτὸ ἀκούει ὁ ἀνεγνωσκόμενος (ἐννοεῖται) δικηγόρος οἷτινες δι' ἐκείνου μετέβησαν εἰς ἰδίαν προνομίαν κοινωνικὴν ἐξῆν.

Ἐκτὸς ὅμως τούτου οἱ Ῥώσοι προτιμῶσι νὰ βελτιώσῃ τὴν νομοθεσίαν αὐτῶν ἐπιδίδοντες εἰς τὴν ἀκριβὴ ἐξέτασιν καὶ μελέτην τῶν παλαιῶν καὶ τῶν ἐγγυμένων θεσμῶν πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τούτων διωρίσαν ἰδίαν ἐπιτροπὴν, μελλούσαν νὰ ἐπεξεργασθῇ τὴν μεταρρυθμίσιν τῶν χωρικῶν δικαστηρίων τῶν λεγομένων βολόστ. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκείνη ἐργαζομένη ἱκανῶς μέχρι τούδε ἐξέδοτο ἐξ' ὅλων, περὶ ὅντας ἀπασματὰ ἀπορροχῶν τῶν δικαστηρίων ἐκείνων, τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, συλλογὰς ἐφηροδικῶν καὶ τέλος ἐκδόσεις τῶν δικαστικῶν συνειρημάτων.

Περὶ τῶν δικαστηρίων τούτων ποιησώμεθα πλείονος λόγον, καθότι ἐν αὐτοῖς βλέπει τις σύστημα δικαστικῶν καθαρῶς ρωσικῶν, καὶ πάντῃ ἀλλοτρίον εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη τῆς ἐκκλησιᾶς καὶ τῆς παρῶντος ἐποχῆς διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου μελέτη δύναται νὰ ἔχῃ ἱστορικὴν ἀξίαν, οὐ τὴν τυχοῦσαν ἀλλ' ὅμως ἐνταῦθα ἀρκούντως εἰς ἀπλὴν τὸν καινόμενον ἀρήγην. Βολόστ καλεῖται ἐν Ῥωσίᾳ σύνδεσμος τῆς κοινωνικῆς, οὐ μετέωρος μὲν καὶ πλείονος κινήσεως ἐνός ἢ πλείονος χωρικῶν, ἀριθμικῶς ἐκάστου κατοικοῦ (ἄνδρας) 300—400 ἢ βολόστ ἔχει καὶ ἐνα πρῶτον, ὅντα μὲλλον δημογέροντα ἢ πρῶτον καλούμενον ρωσιστὶ σ α ρ σ ι ν α, ὅστις ἔχει καὶ ἐκάστον χωρίον. Τὰς μικρὰς ὑποθέσεις τὰς ἀπαγομένους ὑπὸ τὴν δικαιοσύνην τῆς βολόστ δὲν δικάζονται τακτικὰ δικαστήρια συγκείμενα ὑπὸ νομικῶς μεμπτομένων δικαστῶν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἐλέγχεται ἀριθμὸς τῶν χωρικῶν ἐπὶ τῆς βολόστ τῆς β

δὲ ἐπὶ τῆς φλωρεντινῆς ἐφημερίδος ἀπεδίδεν εἰς τὸν πόδην βασιλεῖς παρατηρήσεις σφοδρὰ ἀσυνάρτητες, ἐνίοτε μάλιστα ὀλολογισμοὶ παροδῶδες περὶ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας ἐκείνης. Ὀλίγας ἡμέρας βραδύτερον ἐτέρᾳ ἐφημερίδι τῆς φλωρεντίας κληρικῇ, ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ πρῶτος βασιλεὺς Ἀμεδαῖος ἐν τινὶ πρὸς τὸν ἄγιον πατέρα ἐπιστολῇ ἐξέφραξε τὴν μετάνοιαν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐν Ἰσπανίᾳ διαγωγῇ του, συνάμα δὲ καὶ τὴν θλίψιν ἐπὶ τῇ πτώσει τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας.

Ἡ Ἀ. Εἰσπίστμος Ἐφημερίδα διακηρύττει ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη εἶναι ψευδὴς καὶ ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἰταλίας ἀναφορὴν συνδίδουσι οὐδέποτε ἔλαβεν ὀψιστάς. Ἀγνοῶ ἄλλως ἢ ἡ διαφύσεως αὐτῇ ἐν ἀναγκῇ ὡς ἂν ἦτο κάλλιον ἢ ἄλλῃ ἐπὶ τῇ δὲ δὴ μόνον πνεύμα ἵνα ἀποφανθῇ περὶ τῶν τοιοῦτων ἀβασίμων διηγήματα.

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν γίνεται ἐκ νέου λόγος περὶ τῆς κατὰ τὸν προσεχὲ φθινοπώρου ἐπισκέψεως τοῦ φραγκίσκου Ἰωσήφ. Ἐνταῦθα μάλιστα τῶν ἐφημερίδων ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ σχεδίου τούτου ὡς ἀπορατισθέντος καὶ φρονέοντος ὅτι δύνανται νὰ βεβαιώσων. ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρου-Ουγγαρίας συνεντλήσεται μετὰ τοῦ Βικτωρίου Βυρμανούλ ἐν Φλωρεντίᾳ τὸ γ' ἐπ' ἡμῶν οὐδὲν δύναται νὰ διεβεβαιώσῃ καὶ φρονῶ ὅτι αἱ φήμες ἐκεῖναι εἰς ἴσους ἴσους εἰσὶν ἀληθεῖς ὅτι ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Βουρβουῦ καὶ τῆς φλωρεντίας γίνονται προπαρασκευαίως δι' ἡγεμονικὴν τινὰ ἐπίσκεψιν ἢ εἰς αὐτῶν πλοῦτον διὰ μὴ ἐπισκέψεως τοῦ φραγκίσκου Ἰωσήφ. Ὁ Ἰωσήφ θέλει εὐαρεστησῇ μεγάλως τὴν ἡμετέραν αὐτὴν ἄλλ' ἢ ἐν τοῖς ἐπισήμοις ἡμῶν κύκλοις οὐδὲν φαίνεται θετικὸν καὶ ἀντικεινόμενον μάλιστα, ἐὰν αἱ φημὶ μνησθέντες προπαρασκευαίως γίνονται χάριν τοῦ φραγκίσκου Ἰωσήφ ἡ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, περὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ οὐσιοῦ ὡσαύτως πλοῦτον διὰ μὴ ἐπισκέψεως τοῦ φραγκίσκου Ἰωσήφ. Ὁ Ἰωσήφ θέλει εὐαρεστησῇ μεγάλως τὴν ἡμετέραν αὐτὴν ἄλλ' ἢ ἐν τοῖς ἐπισήμοις ἡμῶν κύκλοις οὐδὲν φαίνεται θετικὸν καὶ ἀντικεινόμενον μάλιστα, ἐὰν αἱ φημὶ μνησθέντες προπαρασκευαίως γίνονται χάριν τοῦ φραγκίσκου Ἰωσήφ ἡ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, περὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ οὐσιοῦ ὡσαύτως πλοῦτον διὰ μὴ ἐπισκέψεως τοῦ φραγκίσκου Ἰωσήφ.

Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες μὴ ἔχουσαι νὰ ἐνασχοληθῶσι περὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς ἐξακολουθοῦσι καταγωνίζεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἰσπανίας. Ἡ ἑλπίς αὐτῶν περὶ τῆς ἐνὸς ἐπεμβάσεως ἐγκατελείβη παντελῶς. Ὅσοι οἱ τῆς Ἰσπανίας περιορίζονται σήμερον εἰς τὸ ν' ἀπαύσιον τὴν ἐπίσημον ἀναχώρησιν τῆς κυβερνήσεως τοῦ στρατάρχου Σαρρόνου, καὶ εἰς τούτου, λέγεται, πείνουσι πάντοτε τὰ διδωμένα τοῦ νεωστὶ ἐνταῦθα ἀπεσταλμένου παρὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς Μαδρίτης. Ἀλλὰ τὸ ἰταλικὸν ἀνακτοβόλιον οὐδὲν ὁρᾷται διατεθειμένον τοῦ ν' ἀποκλίνειν ἀπὸ τῆς ἐπιφυλακτικῆς πολιτικῆς, ἢ ἡλικούσης μέχρι τούτου ἐν μάλιστα πιστεύσασιν εἰς τὴν ἐπιστομὴν ἐφημερίδα «Γνώμη», οἱ ἐν Ρώμῃ διὰ τοῦ κυρίου Βισκόντι Βενότα ἀπηνέυσαν εἰς τὸ ἰσπανικὸν πρῶτον διὰ τῶν ἐπομένων λέξεων αἰνέειν ἢ ἡ ἐξουσία τοῦ ἰσπανικοῦ: «Ni les premiers ni les derniers». Ἐὰν αἱ ἑλπίες μεγάλας δυνάμεις ἀναγνωρίσων ἐπιστομῶν τὴν κυβερνήσιν τῆς Μαδρίτης, ἡ Ἰταλία προθύμως ἀκούσθη αὐτὰς ἐν τῇ πορείᾳ ἐκείνῃ, ἀλλὰ δὲν ἔχει νὰ τὰς προλάβῃ. Ἡ διασφύξις θένει, ἐν ἣ διατελεῖ ἀπέναντι τῆς Ἰσπανίας ἀπὸ τῆς παρατηρήσεως τοῦ Ἀμεδαῖου δὲν ἐπιτελεῖται τῇ Ἰταλίᾳ οὐτε τὴν περὶ τὴν ἀναγνώρισιν ἀποδοῖν, ὅπερ ἡδύνατο νὰ πράξῃ ὡς ἐνδείξει συμπεριφορά, ἀλλ' οὐτε τὴν παντελῆ ἀρνήσιν, ἥτις θὰ ἐξήγετο προερχομένη ἐκ πνεύματος ἐκδικήσεως.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παρισίων ἐδημοσίευσεν ἐγκύκλιον ἐν ἣ ἐκινεῖται διὰ πνευματικῶν χρωμάτων τὴν κατὰ τὴν ἐπίσημον τῆς Μαδρίτης, ἡ Ἰταλία προθύμως ἀκούσθη αὐτὰς ἐν τῇ πορείᾳ ἐκείνῃ, ἀλλὰ δὲν ἔχει νὰ τὰς προλάβῃ. Ἡ διασφύξις θένει, ἐν ἣ διατελεῖ ἀπέναντι τῆς Ἰσπανίας ἀπὸ τῆς παρατηρήσεως τοῦ Ἀμεδαῖου δὲν ἐπιτελεῖται τῇ Ἰταλίᾳ οὐτε τὴν περὶ τὴν ἀναγνώρισιν ἀποδοῖν, ὅπερ ἡδύνατο νὰ πράξῃ ὡς ἐνδείξει συμπεριφορά, ἀλλ' οὐτε τὴν παντελῆ ἀρνήσιν, ἥτις θὰ ἐξήγετο προερχομένη ἐκ πνεύματος ἐκδικήσεως.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παρισίων ἐδημοσίευσεν ἐγκύκλιον ἐν ἣ ἐκινεῖται διὰ πνευματικῶν χρωμάτων τὴν κατὰ τὴν ἐπίσημον τῆς Μαδρίτης, ἡ Ἰταλία προθύμως ἀκούσθη αὐτὰς ἐν τῇ πορείᾳ ἐκείνῃ, ἀλλὰ δὲν ἔχει νὰ τὰς προλάβῃ. Ἡ διασφύξις θένει, ἐν ἣ διατελεῖ ἀπέναντι τῆς Ἰσπανίας ἀπὸ τῆς παρατηρήσεως τοῦ Ἀμεδαῖου δὲν ἐπιτελεῖται τῇ Ἰταλίᾳ οὐτε τὴν περὶ τὴν ἀναγνώρισιν ἀποδοῖν, ὅπερ ἡδύνατο νὰ πράξῃ ὡς ἐνδείξει συμπεριφορά, ἀλλ' οὐτε τὴν παντελῆ ἀρνήσιν, ἥτις θὰ ἐξήγετο προερχομένη ἐκ πνεύματος ἐκδικήσεως.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παρισίων ἐδημοσίευσεν ἐγκύκλιον ἐν ἣ ἐκινεῖται διὰ πνευματικῶν χρωμάτων τὴν κατὰ τὴν ἐπίσημον τῆς Μαδρίτης, ἡ Ἰταλία προθύμως ἀκούσθη αὐτὰς ἐν τῇ πορείᾳ ἐκείνῃ, ἀλλὰ δὲν ἔχει νὰ τὰς προλάβῃ. Ἡ διασφύξις θένει, ἐν ἣ διατελεῖ ἀπέναντι τῆς Ἰσπανίας ἀπὸ τῆς παρατηρήσεως τοῦ Ἀμεδαῖου δὲν ἐπιτελεῖται τῇ Ἰταλίᾳ οὐτε τὴν περὶ τὴν ἀναγνώρισιν ἀποδοῖν, ὅπερ ἡδύνατο νὰ πράξῃ ὡς ἐνδείξει συμπεριφορά, ἀλλ' οὐτε τὴν παντελῆ ἀρνήσιν, ἥτις θὰ ἐξήγετο προερχομένη ἐκ πνεύματος ἐκδικήσεως.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παρισίων ἐδημοσίευσεν ἐγκύκλιον ἐν ἣ ἐκινεῖται διὰ πνευματικῶν χρωμάτων τὴν κατὰ τὴν ἐπίσημον τῆς Μαδρίτης, ἡ Ἰταλία προθύμως ἀκούσθη αὐτὰς ἐν τῇ πορείᾳ ἐκείνῃ, ἀλλὰ δὲν ἔχει νὰ τὰς προλάβῃ. Ἡ διασφύξις θένει, ἐν ἣ διατελεῖ ἀπέναντι τῆς Ἰσπανίας ἀπὸ τῆς παρατηρήσεως τοῦ Ἀμεδαῖου δὲν ἐπιτελεῖται τῇ Ἰταλίᾳ οὐτε τὴν περὶ τὴν ἀναγνώρισιν ἀποδοῖν, ὅπερ ἡδύνατο νὰ πράξῃ ὡς ἐνδείξει συμπεριφορά, ἀλλ' οὐτε τὴν παντελῆ ἀρνήσιν, ἥτις θὰ ἐξήγετο προερχομένη ἐκ πνεύματος ἐκδικήσεως.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παρισίων ἐδημοσίευσεν ἐγκύκλιον ἐν ἣ ἐκινεῖται διὰ πνευματικῶν χρωμάτων τὴν κατὰ τὴν ἐπίσημον τῆς Μαδρίτης, ἡ Ἰταλία προθύμως ἀκούσθη αὐτὰς ἐν τῇ πορείᾳ ἐκείνῃ, ἀλλὰ δὲν ἔχει νὰ τὰς προλάβῃ. Ἡ διασφύξις θένει, ἐν ἣ διατελεῖ ἀπέναντι τῆς Ἰσπανίας ἀπὸ τῆς παρατηρήσεως τοῦ Ἀμεδαῖου δὲν ἐπιτελεῖται τῇ Ἰταλίᾳ οὐτε τὴν περὶ τὴν ἀναγνώρισιν ἀποδοῖν, ὅπερ ἡδύνατο νὰ πράξῃ ὡς ἐνδείξει συμπεριφορά, ἀλλ' οὐτε τὴν παντελῆ ἀρνήσιν, ἥτις θὰ ἐξήγετο προερχομένη ἐκ πνεύματος ἐκδικήσεως.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παρισίων ἐδημοσίευσεν ἐγκύκλιον ἐν ἣ ἐκινεῖται διὰ πνευματικῶν χρωμάτων τὴν κατὰ τὴν ἐπίσημον τῆς Μαδρίτης, ἡ Ἰταλία προθύμως ἀκούσθη αὐτὰς ἐν τῇ πορείᾳ ἐκείνῃ, ἀλλὰ δὲν ἔχει νὰ τὰς προλάβῃ. Ἡ διασφύξις θένει, ἐν ἣ διατελεῖ ἀπέναντι τῆς Ἰσπανίας ἀπὸ τῆς παρατηρήσεως τοῦ Ἀμεδαῖου δὲν ἐπιτελεῖται τῇ Ἰταλίᾳ οὐτε τὴν περὶ τὴν ἀναγνώρισιν ἀποδοῖν, ὅπερ ἡδύνατο νὰ πράξῃ ὡς ἐνδείξει συμπεριφορά, ἀλλ' οὐτε τὴν παντελῆ ἀρνήσιν, ἥτις θὰ ἐξήγετο προερχομένη ἐκ πνεύματος ἐκδικήσεως.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παρισίων ἐδημοσίευσεν ἐγκύκλιον ἐν ἣ ἐκινεῖται διὰ πνευματικῶν χρωμάτων τὴν κατὰ τὴν ἐπίσημον τῆς Μαδρίτης, ἡ Ἰταλία προθύμως ἀκούσθη αὐτὰς ἐν τῇ πορείᾳ ἐκείνῃ, ἀλλὰ δὲν ἔχει νὰ τὰς προλάβῃ. Ἡ διασφύξις θένει, ἐν ἣ διατελεῖ ἀπέναντι τῆς Ἰσπανίας ἀπὸ τῆς παρατηρήσεως τοῦ Ἀμεδαῖου δὲν ἐπιτελεῖται τῇ Ἰταλίᾳ οὐτε τὴν περὶ τὴν ἀναγνώρισιν ἀποδοῖν, ὅπερ ἡδύνατο νὰ πράξῃ ὡς ἐνδείξει συμπεριφορά, ἀλλ' οὐτε τὴν παντελῆ ἀρνήσιν, ἥτις θὰ ἐξήγετο προερχομένη ἐκ πνεύματος ἐκδικήσεως.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παρισίων ἐδημοσίευσεν ἐγκύκλιον ἐν ἣ ἐκινεῖται διὰ πνευματικῶν χρωμάτων τὴν κατὰ τὴν ἐπίσημον τῆς Μαδρίτης, ἡ Ἰταλία προθύμως ἀκούσθη αὐτὰς ἐν τῇ πορείᾳ ἐκείνῃ, ἀλλὰ δὲν ἔχει νὰ τὰς προλάβῃ. Ἡ διασφύξις θένει, ἐν ἣ διατελεῖ ἀπέναντι τῆς Ἰσπανίας ἀπὸ τῆς παρατηρήσεως τοῦ Ἀμεδαῖου δὲν ἐπιτελεῖται τῇ Ἰταλίᾳ οὐτε τὴν περὶ τὴν ἀναγνώρισιν ἀποδοῖν, ὅπερ ἡδύνατο νὰ πράξῃ ὡς ἐνδείξει συμπεριφορά, ἀλλ' οὐτε τὴν παντελῆ ἀρνήσιν, ἥτις θὰ ἐξήγετο προερχομένη ἐκ πνεύματος ἐκδικήσεως.

ὁλοκληρίαν ὑπὸ προσώπων ἐνέειν οὐκ ἐνεῖται λόγων ἐξαιρετικῶς ἐνεργητικῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Τὸ λοιπὸν τῶν νεοσυλλέτων διατείνεται διὰ τοῦ κλήρου εἰς δύο κατηγορίας. Ἡ πρώτη κατηγορία ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο μέρη, καὶ ὁ μὲν εἰς τὸ πρῶτον τμήμα τεταγμένοι στρατιῶται ὑπηρετοῦσι τακτικῶς ὑπὸ τὰ ὅπλα ἐπὶ τῷ ἐρῷ, ὁ δὲ τοῦ δευτέρου τμήματος ἐπὶ δύο ἔτη.

Ἡ ἐν τῷ ἱππικῷ ὑπηρεσίᾳ εἰναι πενταετής, ἡ δὲ τῶν ὑπαξιωματικῶν πάντων τῶν σωμάτων καὶ τῶν καραβινοφόρων εἰναι ὁκταετής.

Οἱ τῆς δευτέρας κατηγορίας δὲν ὑποβάλλονται εἰς τακτικὴν αὐτῶν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ καλοῦνται εἰς τὰ ὅπλα κατὰ τὸν ὀρισμένον χρόνον πρὸς ἐξάσκησιν.

Καὶ τέλος οἱ νεοσυλλέτοι τῆς τρίτης κατηγορίας κατατάσσονται ἀμέσως εἰς τὴν δημοτικὴν ἰδιοφυροῦν χωρὶς νὰ διέλθωσι διὰ τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς κινητικῆς ἐθνοφρουρᾶς.

Τὸ σύστημα τῶν ἐπὶ ἐν ἔτος στρατευομένων ἐθελοντῶν διετηρήθη.

Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ ὁ τακτικὸς στρατὸς θὰ συγκληθῇ ἐκ τῶν 8 τελευταίων τάξεων τῆς 1ης κατηγορίας (διὰ τὸ ἱππικὸν ἐξ 9 τάξεων), καὶ θὰ ἔχῃ συμπληρωματικὰς τὰς 8 τάξεις τῆς 2ης κατηγορίας.

Ἡ κινητὴ ἐθνοφρουρὰ θὰ περιέχῃ 4 τάξεις τῆς 1ης καὶ τῆς 2ης κατηγορίας. Τέλος δὲ τὴν δημοτικὴν ἐθνοφρουρὰν θέλουν ἀποτελεῖ 7 τάξεις τῆς 1ης καὶ τῆς 2ης κατηγορίας καὶ 19 τάξεις τῆς 3ης κατηγορίας.

Τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθὲν σύστημα τοῦ οὐσιοῦ καίπερ οὐσίως διαφέρει τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ συνταχθέντος φαίνεται ὅτι γενήσεται ὑπὸ τούτου ἀποσπασθὲν ὅλη παρὰ τῆς Ἰταλίας ἐνὸς 12 ἐξ ὧν στρατὸν ἐξ 910 χιλιάδων ἀνδρῶν ὡς ἐξῆς: 649,000 ἀνδρες διὰ τὸν ἐνεργετικὸν στρατὸν, 261,000 διὰ τὴν κινητὴν ἐθνοφρουρὰν τὴν δημοτικὴν ἐθνοφρουρὰν ἀναφύοντες ἀπὸ τῆς ὑπομνήσεως καθόσον αὐτὴ κυρίως εἶναι δυνάμει δυνάτον νὰ θεωρηθῇ ὡς δυνάμις στρατιωτικῇ.

Ἡ κυριώτερά ἐπίκρισις τοῦ σχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς συνίσταται ἐν τῇ ἀτελείᾳ ἀσκήσει τῶν στρατιωτῶν τῆς 2 κατηγορίας. Τούτου ὄντως εἶναι μέγα ἑλάττωμα, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνάτον ν' ἀπορρίψῃ τὸ κατὰ τὸν ὅρον νὰ μὴ ὑπερβῇ κατὰ πολλὰ τὸ χρηματικὸν ποσὸν τὸ ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὸν στρατὸν ὁρισμένον. Ἐν τούτῳ, λαμβανόμενον ὅτι ὅλην τὴν γεωγραφικὴν ὅρον καὶ τῆς πολιτικῆς θέσεως τῆς Ἰταλίας, στρατὸς οὕτως συγκροτημένος φαίνεται πολὺ ἐπαρκεῖς πᾶσαν δεδομένην περίστασιν.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

Ο ΚΑΡΛΙΣΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ.

Ὁ ἐκ Σαντάνδερ ἀνταποκρίτης τῆς «Σιγκαρίας» ἐπιστέλλει πρὸς τὴν ἐφημερίδα ταύτην μακρὰν ἀλληλογραφίαν περὶ τοῦ καρλιστικοῦ πολέμου ἀριβεστάτην παρέχουσαν ἰδέαν περὶ τῆς κατὰ τὰς ἐξουσίας ἐν ἣ εὐρίσκονται αἱ δυνάμεις τῶν δημοκρατικῶν καὶ τῶν καρλιστικῶν, ἀμα δὲ καὶ τῶν πολιτικῶν κινήσεων ἀμφοτέρων τῶν διαμαχομένων μερῶν.

Ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας ταύτης ἀποσπώμεν τὰς ἀκολουθοῦσας πληροφορίες ἀφορώσας κυρίως τὰς δυνάμεις τῶν καρλιστικῶν.

Παράδοξον φαίνεται πῶς ἐπανάστασις ἀρξάμενη μετὰ τινων χωρικῶν καὶ ὀλίγων ἱερέων ἐγένετο ἀρκούντων ἰσχυρᾷ ἐνὸς ὀκτακοσίου μνησὶν ὅπως θέσθαι εἰς κίνησιν 20,000 ἀνδρῶν καλῶς ὀπλισμένων καὶ μετὰ καλοῦ πυροβολικοῦ. Πρὸς τὸ παρὸν ὁ καρλιστικὸς στρατὸς εἶναι διαργανωμένος εἰς τάγματα ἐξ 900 ἀνδρῶν κατὰ μέσον ὅρον, ἐκάστης ἱεραρχίας χορηγούσης τὸν ἀνάλογον ἀριθμὸν στρατιωτῶν. Ἡ Ναβάρρα ἔδωκε 12 τάγματα πεζικοῦ, ἡ Γκιουπιτοκά 9, ἡ Βισκαία 10. Πολλὰ τάγματα ἐγκαταστάθησαν ὑπὸ τὸ ὄνομα καστιλλανικῶν καὶ ἀραγωνικῶν. Τὰ τάγματα δὲν εἶναι ἐξοπλισμένα κατὰ λόγους καθὼς ἐν τῷ τακτικῷ συστήματι, ἀλλὰ τὰ στρατεύματα πολεμῶσι γενικῶς ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν ἐπαρχίᾳ, ἐκτός τῶν λίαν ἐπισήμων περιστάσεων, καθὼς ἐν Ἑστέλλας καὶ Βιλβά. Τὸ καρλιστικὸν πεζικὸν ἀριθμεῖ περὶ τὰς 30,000 ἀνδρῶν ἐν Ναβάρρᾳ καὶ ταῖς βισκαϊατικαῖς ἐπαρχίαις. Εἶναι δὲ καλῶς ὀπλισμένοι καὶ ἐξοπλισμένοι περὶ τὸν ὀρεῖον πόλεμον ἀλλὰ λίαν ἀμφίβολον εἶναι ἂν θὰ διυληθῇ ἐπὶ τῶν πεδίων τῆς καστιλλίας ἢ ἀντιταχθῇ πρὸς τακτικὰ στρατεύματα ἀνευ πυροβολικοῦ καὶ ἱππικοῦ. Τὸ ἱππικὸν εἶναι τοῦ χειρίστου σώματος τοῦ καρλιστικοῦ στρατοῦ. Τὸ δὲ πυροβολικὸν συγκληθὲν ἐκ μικρῶν κανονίων ὀρεινῶν καὶ παλαιῶν ὀπλῶν. Ἐν τῇ ἐλλείψει ταύτῃ ἐγκτεῖται ἡ κυρία πηγὴ τῆς ἀδυναμίας αὐτῶν. Ἐχούσιν ἐπίσης ὀλιγοτάτους ἀξιωματικούς τοῦ πυροβολικοῦ καὶ θύλους στρατιωτῶν πρὸς χρῆσιν τῶν κανονιστοχέων. Ἐνταῦθα δὲ εἰναι λόγοι περὶ μόνων τῶν σιγερῶν τῆς βορείου Ἰσπανίας. Ἡ Ἀραγὼν δὲν δύναται νὰ κινήσῃ ὅτι κατέχει σφόδρα πράγματι ἐξοπλισμένον καὶ μετὰ περικλήρας ἀποδανκνύεται δὲ τούτου τοσοῦτον κάλλιον καθόσον ἐδέχθη νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπικουρίαν ὀλίγων ταγμάτων τοῦ Σαβᾶλ, ὅτε ὁ δὲν Ἀλφόνσος ἐπεβίβασεν σπουδαίαν προσβολὴν κατὰ τοῦ Τερουέλ καὶ τῆς Κουένσας. Οἱ πολεμιστὰς τῆς Ἀραγὼν, τῆς Βαλεντίας καὶ τοῦ Μαστράτσου εἶναι ἡγούμενοι καὶ ἀκρίστες ὀπλισμένοι. Τὰ τηλεβόλια αὐτῶν ἦλθον ἐκ Καταλωνίας καὶ ἀπεβιδάσθησαν ἐπὶ τῆς παραλλῆλῃ τοῦ Καστίλλων πρὸς τὴν

ἰσπανικὴν καταδρομικὴν. Ἐν Καταλωνίᾳ λέγεται ὅτι ὁ Σαβᾶλ ἔχει ταγματα τῶν σχεθῶν ἐπὶ τῆς καλῶς ὀπλισμένης δυνάμει τοῦ Ἀλφόνσου, καὶ ὅπως οὐδέποτε ἀνεβίβασεν ὅσον οἱ Ναβάρροι πρὸς τὰς τακτικὰς φάλαγγας πολεμούντες.

Ὁ καρλιστικὸς στρατὸς σχηματίζεται κυρίως ὑπὸ ἐθελοντῶν. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῶν συνόρων καθὼς ἐν Καστίλλας, Βαλεντίας, Σαντάνδερ καὶ Βουργὸς, ἀπάγουσι πάντας τοὺς μαχητῶν νέους. Αἱ τελευταῖαι μάχαι ἡλάττωσαν πᾶσι τὴν δύναμιν τῶν ταγμάτων αὐτῶν, καὶ διὰ τούτου οἱ καρλιστὰς ἀντιπρόσωποι διετάξαν ἐκτάκτους στρατολογίας. Ἐν τρίτῳ τούλχιστον τοῦ στρατοῦ αὐτῶν μάχηται ἀκρίστες αὐτοῦ στρατολογηθέν. Ὁ ὅτι δὲ συμβαίνει κυρίως ἐν Ναβάρρᾳ, Ἀραγὼν καὶ Βαλεντίας, καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Βαλεντίας. Οἱ ὀπλαρχοῖοι ψηφίζουσι στρατολογίαν ὅπως κληροῦσι τούτου ἀναγκάσει, καίτοι ἀντιφάσκον πρὸς τὸ ἐξῆς ὅραμα ὅπερ φέρουσιν ἐπὶ τὰ κράνη αὐτῶν Voulontarios de Carlos Setimo. Ἡ διάρκειά τῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτῶν ὡς ἐθελοντῶν εἶναι ἀόριστος, καὶ πιστεύεται ὅτι θὰ ὑπηρετῶσι μέχρι τέλους τοῦ πολέμου. Ὁ μισθὸς αὐτῶν εἶναι μετρίωτος, καὶ πολλοὶ ἀξιωματικοὶ οὐδὲν λαμβάνουσιν ἐκτός τοῦ καταλύματος καὶ τῶν σιτηρίων.

Οἱ προβοδισμοὶ γίνονται λίαν ἀκανόνιστοι καὶ πολλὰ ἐπικρατεῖ διυλισμένη ἐνεκα τῆς ταχέως ὑφιστάμενης τῶν ἐννομένων μετὰ τὸν ἐπὶ τῆς ἐπικρατείας. Αὐτοὶ οἱ καρλιστὰς ὑπολογίζουσι τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἐν ταῖς βορείαις ἐπαρχίαις, τῇ Ναβάρρᾳ, Γκιουπιτοκά, Βισκαίᾳ καὶ Ἀλβάρκας εἰς 30,000 ἀνδρῶν. Ἐν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ συμπεριλαμβάνουσι τὰς πολυαριθμοὺς ὁμάδας ἐκ 50 ἢ 100 ἀνδρῶν, αἵτινες ἀνεκρύνονται τὴν χεῖρα ἀναζητοῦν χρομάτα καὶ ζωοτροφίας. Ἐν Ἀραγὼν αἱ δημοκρατικαὶ ἀρχαὶ ὑποθέτουσι δὲν ὑπάρχουσι 5,000 καρλιστὰς καὶ ὁ στρατὸς ὅστις διοικεῖται ὑπὸ τοῦ δὸν Ἀλφόνσου καὶ τῶν ὀπλαρχηγῶν τῆς Βαλεντίας ὑπολογίζονται ὡς συγκληθέντες ἐκ 10,000 ἀνδρῶν τούλχιστον. Ἀσφαλῶς τῶν εἰναι ἐν τῇ ἐπικρατεῖ ἀριθμοὶ δὲν ἐν Καταλωνίᾳ δυνάμει, ἀλλὰ ὁ γενικὸς διοικητὴς τῆς Βαρκελονῆς ὑπολογίζει αὐτοὺς εἰς 16,000 ἢ 18,000 ἀνδρῶν. Ὅστε οἱ καρλιστὰς ἔχουσιν ἐν συνόλῳ 70,000 ἀνδρῶν περὶ τὸν ἐνεργετικὸν καὶ ὅλην τὴν Ἰσπανίαν, ἀλλὰ τὸ ἡμισυ τῶν ἀνδρῶν τούτων δὲν εἶναι ἐντέλως ἐξοπλισμένοι, καὶ οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ πολεμήσῃ τὸν τακτικὸν στρατὸν μὴ προελαττωμένος ὑπὸ τὸν ὅρον.

Αἱ δυνάμεις αὐταὶ τοῦ δὸν Κάρλου διευθύνονται λίαν ἀκανόνιστως. Οὐδέποτε ἐπαιρήθη νὰ διοργανηθῇ ὁμοῦ καὶ πρὸς τακτικὸν στρατιωτικὸν ἐπικρατεῖαν. Ὅτε αἱ φάλαγγες αὐτοῦ ἀρκεῖται εἰς διαμείωσιν καὶ καταλύσει παρὰ τοῖς καρλιστοῖς, καὶ οἱ τὰ περιγύρα οἰκονομίας ὑποχρεοῦνται νὰ χορηγῶσι σιτηρίαν. Ἄν ὁ καρλιστικὸς στρατὸς μείνῃ πᾶσι ἐπὶ τὴν χεῖρα ὡς ἐπαρκεῖ τούτῳ ἐν τοῖς περὶ τὸ Βιλβά καὶ τῆς Ἑστέλλας, τὰ σιτηρία συλλέγονται περὶ τοῦ καρλιστικοῦ πολέμου ἀριβεστάτην παρέχουσαν ἰδέαν περὶ τῆς κατὰ τὰς ἐξουσίας ἐν ἣ εὐρίσκονται αἱ δυνάμεις τῶν δημοκρατικῶν καὶ τῶν καρλιστικῶν, ἀμα δὲ καὶ τῶν πολιτικῶν κινήσεων ἀμφοτέρων τῶν διαμαχομένων μερῶν.

Μεγάλως συνετέλεσεν εἰς οὐξίαν τῆς δυνάμεις τῶν καρλιστῶν ἡ ἐξένη βοήθεια δὲ ὅλων καὶ χρομάτων. Ἐν Βαυδὺν ἀκούοντες τὰς συνεχῆς ἀναφορὰς κατὰ σχέσεις πολεμικοῦ ὁμοῦ καὶ λαμβανόμενοι προερχομένου γελώσιν καὶ ἐπισκώπτουσι, διότι πάντες γινώσκουσιν ὅτι ἐν τοῖς Κάτω Πυρηναίοις πολλὰ μέλλον ποσότης διαβόλων πᾶσαν καταλαβάνει. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ λεγόμενον ὅτι καρλιστὰς ἀξιωματικοὶ δύνανται ἐντός τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους καὶ κατόπιν εἰσέλθον αὐτοὶ εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὅτι αἱ γαλλικαὶ ἀρχαὶ εἶναι ἐνήμεροι ὅταν καὶ τὸ δημόσιον τῆς βοήθειας ἥς οἱ καρλιστὰς τυγχάνουσιν ἐν Γαλλίᾳ, ταῦτα οὐτε καὶν πρέπει νὰ πειραθῶμεν ἵνα ἀρνηθῶμεν.

Ἐν ὅκτῳ ἐπαρχίαις αἰτίως ἔχουσι πληθύνον τεσσάρων περὶ τὸν ἐκατομμύριον καὶ ἡμίσεως, ὁ δὲν Κάρλος ἀποκτείνει τὰς πόλεις καὶ τὰς φρούρας τῶν φιλελευθέρων, ἐξ ὧν ταυτοχρόνως ὑπογράφει τὰ στρατεύματα τῆς ἐν Μαδρίτῃ κυβερνήσεως νὰ μένουσι φρονιμῶς ἐπὶ τοῦ Ἑβρῶ ἢ ἐγγὺς τῶν παραλλῶν. Ἀλλ' ἔξω τοῦ διακεντρώματος τοῦ ὅπερ ἐκτείνεται ἀπὸ τοῦ Σαντάνδερ μέχρι τοῦ Ἑβρῶ, ὁ δὲν Κάρλος οὐδέποτε ἔχει συμπαθεῖς πόλεις, καὶ οἱ ὀπλαρχοῖοι οὐδὲν αὐτοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ κρύπτωσι τὸ φρονιμᾶ τῶν ἀπὸ τῶν πλείστον ὁμογενῶν αὐτῶν.

Πᾶς γίνεται λοιπὸν πρὶν γὰρ ὅτι οὐδεὶς κατέχει σημαντικὴν πόλιν ἢ ἀντιπαράστασιν πρὸς τὰ ἐπὶ τὰ ὄρη ὁλοκληρῶν τοῦ ἔθνους. Ἰσως ἡ δύναμις τοῦ καρλισμοῦ ἐγκτεῖται ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ καὶ ταῖς διαίρεσιν τ

